ESIMESE ASTME KOHTU MÄÄRUS (kolmas koda)

8. september 2005 *

Kohtuasjas T-287/04,

Lorte, SL, asukoht Sevilla (Hispaania),

Oleo Unión, Federación empresarial de organizaciones de productores de aceite de oliva, asukoht Sevilla,

Unión de organizaciones de productores de aceite de oliva (Unaproliva), asukoht Jaén (Hispaania),

esindaja: advokaat R. Illescas Ortiz, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

hagejad,

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: M. Balta ja F. Gijón,

kostja,

mille esemeks on nõue tühistada osaliselt nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 864/2004, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühised eeskirjad ja teatavad talupidajatele ettenähtud toetuskavad ja mida kohandatakse Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia ühinemise tõttu Euroopa Liiduga (ELT L 161, lk 48; ELT eriväljaanne 03/45, lk 136), ja samuti nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 865/2004, mis käsitleb oliiviõli- ja lauaoliivide turu ühist korraldust ja millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 827/68 (EÜT L 161, lk 97; ELT eriväljaanne 03/45, lk 153),

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees M. Jaeger, kohtunikud J. Azizi ja E. Cremona,

kohtusekretär: H. Jung,

on andnud järgmise

määruse

Õiguslik raamistik

1 Nõukogu võttis 22. septembril 1966 vastu määruse nr 136/66/EMÜ õli- ja rasvaturu ühise korralduse kehtestamise kohta (EÜT L 172, lk 3025; ELT eriväljaanne 03/01, lk 77; edaspidi „alusmäärus"). Alusmäärus kehtestas eelkõige oliiviõli ühise turukorralduse, mis keskendub sekkumishindade, laolepingute ning tootmis- ja tarbimisabide süsteemile.

2 Seejärel tehti alusmäärusega kehtestatud korda mitmeid muudatusi, muuhulgas nõukogu 2. juuli 1987. aasta määrusega (EMÜ) nr 1915/87 (EÜT L 183, lk 7; ELT eriväljaanne 03/07, lk 250), nõukogu 20. juuli 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 1638/98 (EÜT L 210, lk 32; ELT eriväljaanne 03/23, lk 308) ja nõukogu 23. juuli 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 1513/2001 (EÜT L 201, lk 4; ELT eriväljaanne 03/33, lk 197), millega muudetakse ka määrust nr 1638/98 oliiviõli toetuskava kehtivusaja pikendamise ja oliiviõli kvaliteedistrateegia osas.

3 Ühises põllumajanduspoliitikas 1992. aastal algatatud reformide põhimõtetele tuginevate muudatuste eesmärk oli sisuliselt asendada hinna- ja tootmistoetuskava põllumajandustootjate sissetulekutoetuskavaga. Kõnealune reform viis teatavate

põllumajandustoodete osas nõukogu 29. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1782/2003 vastuvõtmiseni, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001 (EÜT L 270, lk 1; ELT eriväljaanne 03/40, lk 269).

4 Peale selle võttis nõukogu ühise põllumajanduspoliitika reformi raames oliiviõli, toortubaka, humala ja puuvilla ühise turukorralduse kohandamiseks 29. aprillil 2004 vastu määruse (EÜ) nr 864/2004, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003 ja kohandatakse seda Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia ühinemise tõttu Euroopa Liiduga (parandatud versioon: ELT L 206, lk 20). Samal päeval võttis nõukogu vastu ka määruse (EÜ) nr 865/2004, mis käsitleb oliiviõli- ja lauaoliivide turu ühist korraldust ja millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 827/68 (parandatud versioon: ELT L 206, lk 37) (edaspidi „vaidlustatud määrused").

5 Määrusega nr 864/2004 tunnistati kehtetuks varasem oliiviõli tootmise toetuste kord, et võtta kasutusele nn „ühtne otsemaksete" või „sidumata toetuse" süsteem, mis ei ole seotud tegelikult toodetud oliiviõli kogusega. Teatavate tootekategooriate osas säilitati siiski teatud tingimustel ja teatud piirides toodanguga „seotud" või ühendatud abikava. [Siin ja edaspidi on kasutatud määruse täpsustatud tõlget.]

6 Oliiviõli osas muutis määruse nr 864/2004 artikli 1 punkt 7 määruse nr 1782/2003 artikli 37 lõiget 1, sätestades, et sidumata toetuse summa arvutamiseks on võrdlussummaks „nelja aasta keskmine kogu toetussummast, mis [põllumajandus-

tootjale] anti [määruse nr 1782/2003] VI lisas viidatud oliiviõli toetuskava alusel, mis arvutati ja mida korrigeeriti vastavalt [määruse nr 1782/2003] VII lisale, turustusaastatel 1999/2000, 2000/2001, 2001/2002 ja 2002/2003".

7 Lisaks muutis määruse nr 864/2004 artikli 1 punkt 11 määruse nr 1782/2003 artikli 44 lõiget 2 ja selles peetakse toodanguga sidumata abikõlblikuks hektariks maa-ala, millel on enne 1. maid 1998 istutatud oliivipuud, välja arvatud Küpros ja Malta, või olemasolevaid oliivipuid välja vahetavad oliivipuud või heakskiidetud istutuskavade raames istutatavad oliivipuud, mis on registreeritud geograafilise informatsiooni süsteemis.

8 Lisaks täiendab määruse nr 864/2004 artikli 1 punkt 20 määrust nr 1782/2003 artikliga 110g, mis sätestab toetuse oliivisaludele, mida põllumajandustootja võib saada keskkonna- või sotsiaalset väärtust omavate oliivisalude säilitamise hüvitamiseks. See abi sõltub siiski teatavate tingimuste täitmisest, eelkõige sellest, et neil maa-aladel on enne 1. maid 1998 istutatud oliivipuud, välja arvatud Küprose ja Malta puhul, või on tegemist maa-aladega, kus on olemasolevaid oliivipuid välja vahetavad oliivipuud või mis on kaasatud komisjoni poolt heaks kiidetud kavasse.

9 Viimaseks, määruse nr 864/2004 lisa, mis täiendab määruse nr 1782/2003 VI lisa, näeb ette, et oliiviõli tootjad, kes on saanud tootmistoetust alusmääruse artikli 5 alusel, võivad saada abi ühtsest toetuskavast.

10 Määrust nr 865/2004 kohaldatakse alates turustusaastast 2005/2006, mis on ajavahemik, millest alates kaotatakse alusmäärusega kehtestatud rasvaturu ühine turukorraldus ning oliiviõli tootmistoetus ja sellega seotud garanteeritud riiklikud kogused.

11 Üleminekumeetmena sätestab määruse nr 865/2004 artikkel 22, et peatatakse määruse nr 1638/98 artikli 5 lõike 1 toime, millega tunnistati kehtetuks alusmääruse artikkel 5, mis kehtestas oliiviõli tootmistoetuse. Järelikult kohaldatakse oliiviõli tootmistoetust turustusaastal 2004/2005.

Menetlus ja poolte nõuded

12 Hagejateks on esiteks Hispaania õiguse alusel asutatud äriühing Lorte SL, mis on oliiviõli tootja ja ühenduse Oleo Unión, Federación empresarial de organizaciones de productores de aceite de oliva (edaspidi „Oleo Unión") liige ning teiseks kaks oliiviõli tootjate ühendust Oleo Unión ja Unión de organizaciones de productores de aceite de oliva (Unaproliva).

13 Oleo Unión on Hispaania õiguse alusel asutatud mittetulundusühing, mis on oma põhikirja alusel asutatud enda ning selliste ettevõtjate, ettevõtjate liitude ja oliiviõli tootjate majanduslike ja sotsiaalsete huvide kaitsmiseks, mis tegelevad tootmise või töötlemisega Comunidad autónoma de Andalucía's (Andaluusia autonoomne piirkond).

14 Unaproliva on samuti Hispaania õiguse alusel asutatud mittetulundusühing, mille eesmärk on eelkõige suunata ühenduse antavaid toetusi ja abi, sealhulgas oliiviõli tootmistoetusi. Selleks võib Unaproliva oma põhikirja kohaselt teha kõiki toiminguid, mis võimaldavad täita tema eesmärki ja kaitsta oma liikmete või kõnealuse majandussektori huvisid, isegi kui vastavat toimingut ei ole sõnaselgelt tema põhikirjas sätestatud.

15 Hagejad esitasid Esimese Astme Kohtu kantseleisse 13. juulil 2004 käesoleva hagi.

16 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 114 lõike 1 alusel esitas nõukogu eraldi dokumendina Esimese Astme Kohtu kantseleisse 14. oktoobril 2004 saabunud vastuvõetamatuse vastuväite.

17 Hagejad taotlesid 29. novembril 2004 esitatud märkustes vastuvõetamatuse vastuväite kohta selle vastuväite tagasilükkamist.

18 Komisjon esitas 2. detsembril 2004 Esimese Astme Kohtule avalduse menetlusse astumiseks nõukogu nõuete toetuseks.

19 Hageja ja kostja esitasid vastavalt 24. jaanuaril 2005 ja 16. detsembril 2004 komisjoni menetlusse astumise avalduse kohta märkused.

20 Hagejad paluvad Esimese Astme Kohtul:

— tühistada määruse nr 864/2004 artikli 1 punktid 7, 11 ja 20 ning selle määruse lisa;

— tühistada määruse nr 865/2004 artikkel 22;

— mõista kohtukulud välja nõukogult.

21 Vastuvõetamatuse vastuväites palub nõukogu Esimese Astme Kohtul:

— jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;

— mõista kohtukulud välja hagejatelt.

22 Märkustes vastuvõetamatuse vastuväite kohta paluvad hagejad Esimese Astme Kohtul:

— lükata nõukogu vastuvõetamatuse vastuväide tagasi;

— mõista kohtukulud välja nõukogult.

Õiguslik käsitlus

Poolte argumendid

23 Komisjon väidab, et käesolev hagi on vastuvõetamatu põhjusel, et vaidlustatud sätted ei puuduta hagejaid isiklikult.

24 Selles osas tuletab nõukogu meelde, et üksikisik võib esitada EÜ artikli 230 neljanda lõigu alusel tühistamishagi määruse peale üksnes juhul, kui see puudutab teda otseselt ja isiklikult mingite talle ainuomaste omaduste või teda kõigist teistest isikutest eristava faktilise olukorra tõttu ja seega individualiseerib ta analoogselt olukorraga, kui ta oleks otsuse adressaat (Euroopa Kohtu 15. juuli 1963. aasta otsus kohtuasjas 25/62: Plaumann *v.* komisjon, EKL 1963, lk 197 ja 223, ja Euroopa Kohtu 22. novembri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-452/98: Nederlandse Antillen *v.* nõukogu, EKL 2001, lk I-8973, punkt 60).

25 Hagejad väidavad, et vaidlustatud sätted puudutavad neid isiklikult. Nad märgivad kohe alguses, et nõukogu ei ole vaielnud vastu sellele, et viimati nimetatud sätted puudutavad neid otseselt.

26 Alguses vaidlustavad hagejad vaidlustatud sätete üldkohaldatavuse. Nende sõnul on need sätted otsuse laadi meetmed seetõttu, et need tekitavad teatud adressaatidele konkreetseid ja individuaalseid tagajärgi. Hagejate sõnul johtub nende sätete individuaalne kohaldatavus sellest, et „sidumata toetuse" arvutamiseks kindlaksmääratud võrdlusperioodil, eriti aastatel 1995–1998, puudus istutatud oliivisaludel bioloogilistest ja botaanilistest teguritest lähtuvalt toodang. Järelikult ei saanud kõnealust abi Lorte'le anda.

27 Teiseks esitavad hagejad mitmeid argumente, mille eesmärk on tõendada, et igal juhul puudutavad vaidlustatud sätted neid isiklikult EÜ artikli 230 neljanda lõigu mõistes.

28 Esiteks väidab Lorte, et vaidlustatud sätted ei puuduta teda kui oliiviõli tootjat, kui arvestada, et võrdlusperioodil ja aastatel 1995–1998 istutatud oliivisalude puhul puudus tal bioloogiliste ja botaaniliste asjaolude tõttu üldse toodang.

29 Seega, kui arvestada seda, et võrdlusperioodil puudus toodang, on Lorte tegelikult olukorras, mis eristab teda kõigist teistest. Teiseks märgib ta, et siseriiklikud ja ühenduse ametiasutused teadsid sellest olukorrast oliiviõli toodangut puudutavate aastaaruannete põhjal, mille ta esitas.

30 Kolmandaks tekitavad vaidlustatud sätted Lorte'le teistsuguseid tagajärgi kui teistele oliiviõli tootjatele, sest ta jäetakse viimatinimetatud sätetega kehtestatud oliiviõli abist ilma. Seega kuulub Lorte suletud ja kitsasse oliiviõli tootjate ringi esiteks bioloogiliste ja botaaniliste asjaolude tõttu, mille tõttu toodang puudus eelkõige aastatel 1995–1998 istutatud oliivisaludel, ja teiseks vaidlustatud sätetega kehtestatud võrdlusperioodi tõttu. Kuulumine sellesse suletud ringi ei tulene siiski vaidlustatud määruste eesmärgiga lahutamatult seotud asjaoludest (Esimese Astme Kohtu 15. septembri 1999. aasta määrus kohtuasjas T-11/99: Van Parys jt *v.* komisjon, EKL 1999, lk II-2653, punkt 48). Seetõttu tuleb järeldada, et vaidlustatud sätted puudutavad Lorte't isiklikult. Selle argumendi toetuseks viitab Lorte ka Euroopa Kohtu 28. aprilli 1988. aasta otsusele kohtuasjas 120/86: Mulder (EKL 1988, lk 2321) ja Euroopa Kohtu 28. aprilli 1988. aasta otsusele kohtuasjas 170/86: von Deetzen (EKL 1988, lk 2355).

31 Oleo Unión leiab omalt poolt, et tal on õigus esitada käesolev hagi, et tegutseda selliste liikmete huvides, kellel on sarnaselt Lorte'ga õigus hagi esitada, sest vaidlustatud sätted puudutavad neid otseselt ja isiklikult.

32 Unaproliva piirdub täpsustusega, et tema põhikirjas talle antud ulatuslike õiguste alusel on teda volitatud esindama oma liikmete huve, mille puhul on küsimus põhiliselt oliiviõli tootjatele antavas ühenduse abis, ja järelikult on tal õigus käesolev hagi esitada.

33 Viimaseks väidavad hagejad, et kui Esimese Astme Kohus tunnistab nende hagi vastuvõetamatuks, jätab Esimese Astme Kohus nad ilma õigusest tõhusale kohtulikule kaitsele. Võimalus esitada kahju hüvitamise hagi, õigusvastasuse väide või eelotsusetaotlus - eeldusel, et see on võimalik - ei heasta õiguse tõhusale kohtulikule kaitsele rikkumist.

Esimese Astme Kohtu hinnang

34 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 114 kohaselt teeb Esimese Astme Kohus vastuvõetamatuse kohta otsuse ilma asja sisuliselt arutamata, kui üks pooltest seda taotleb. Vastavalt sama artikli lõikele 3 on järgnev menetlus suuline, kui ei ole tehtud vastupidist otsust. Käesolevas asjas leiab Esimese Astme Kohus, et kohtutoimikus olevad dokumendid on nende uurimise põhjal piisavalt selged ja otsustab taotluse kohta otsuse teha suulist menetlust avamata.

35 EÜ artikli 230 neljanda lõigu alusel võib „[i]ga füüsiline või juriidiline isik [...] [algatada] samadel tingimustel [...] menetluse temale adresseeritud otsuse vastu ja sellise otsuse vastu, mis teda otseselt ja isiklikult puudutab, kuigi vormiliselt on see teisele isikule adresseeritud määrus või otsus".

36 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tahetakse EÜ artikli 230 neljanda lõiguga, mis annab üksikisikule õiguse vaidlustada iga otsus, mis teda otseselt ja isiklikult puudutab, isegi kui see on vastu võetud määrusena, eelkõige takistada institutsioone valimast määruse vormi lihtsalt selleks, et üksikisik ei saaks esitada hagi teda otseselt ja isiklikult puudutava otsuse peale, ning seega täpsustada, et vormi valikuga ei saa muuta akti olemust (Euroopa Kohtu 17. juuni 1980. aasta otsus liidetud kohtuasjades 789/79 ja 790/79: Calpak ja Società Emiliana Lavorazione Frutta *v.* komisjon, EKL 1980, lk 1949, punkt 7; Esimese Astme Kohtu 30. septembri 1997. aasta määrus kohtuasjas T-122/96: Federolio *v.* komisjon, EKL 1997, lk II-1559, punkt 50 ja Esimese Astme Kohtu 23. novembri 1999. aasta määrus kohtusjas T-173/98: Unión de Pequeños Agricultores *v.* nõukogu, EKL 1999, lk II-3357, punkt 34).

37 Samuti järeldub väljakujunenud kohtupraktikast, et määruse ja otsuse eristamise kriteeriumiks on see, kas asjaomane akt on üldkohaldatav või mitte (Euroopa Kohtu 14. detsembri 1962. aasta otsus liidetud kohtuasjades 16/62 ja 17/62: Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes jt *v.* nõukogu, EKL 1962, lk 901 ja 918; Euroopa Kohtu 6. oktoobri 1982. aasta otsus kohtuasjas 307/81: Alusuisse *v.* nõukogu ja komisjon, EKL 1982, lk 3463, punkt 19, ja Euroopa Kohtu 23. novembri 1995. aasta määrus kohtuasjas C-10/95 P: Asocarne *v.* nõukogu, EKL 1995, lk I-4149, punkt 28). Akt on üldkohaldatav, kui see kuulub kohaldamisele objektiivselt kindlaksmääratud olukordades ning kui see tekitab õiguslikke tagajärgi üldiselt ja abstraktselt kindlaksmääratud isikute ringile (vt Euroopa Kohtu 21. novembri 1989. aasta otsus kohtuasjas C-244/88: Usines coopératives de déshydratation du Vexin jt *v.* komisjon, EKL 1989, lk 3811, punkt 13; Euroopa Kohtu 31. mai 2001. aasta otsus kohtuasjas C-41/99 P: Sadam Zuccherifici jt *v.* nõukogu, EKL 2001, lk I-4239, punkt 24, ja Esimese Astme Kohtu 2. aprilli 2004. aasta määrus kohtuasjas T-231/02: Gonnelli ja AIFO *v.* komisjon, EKL 2004, lk II-1051, punkt 29 ja viidatud kohtupraktika).

38 Käesolevas asjas ei ole vaidlustatud seda, et vaidlustatud sätted on osa üldkohaldatavatest aktidest. Selles osas tuleb meelde tuletada, et vaidlustatud sätted näevad määruse nr 1782/2003 alusel ette oliiviõlisektoris antava abi arvutamise kriteeriumid (vt eespool punkt 6).

39 Tuleb märkida, et need kriteeriumid on esitatud üldiselt ja abstraktselt. Võrdlussummade ja abisumma arvutamisviis on määratud kindlaks objektiivseid ja üldisi kriteeriume kohaldades, ilma et arvestataks iga sellise oliiviõli tootja konkreetset olukorda, keda vaidlustatud sätted puudutavad.

40 Vaidlustatud sätted kohalduvad seega objektiivselt kindlaksmääratud olukordadele ning toovad kaasa õiguslikke tagajärgi üldiselt ja abstraktselt kindlaksmääratud isikute rühmadele. Selles osas tuleb meelde tuletada, et akti sätteid kohaldatakse objektiivselt kindlaksmääratud olukordades, kui neid saab kohaldada selle objektiivse õigusliku või faktilise olukorra põhjal, mille akt määratleb, arvestades oma eesmärki (eespool punktis 36 viidatud määrus Unión de Pequeños Agricultores *v.* nõukogu, punkt 40).

41 Käesolevas asjas puudutavad vaidlustatud sätted hagejaid just nende objektiivse faktilise olukorra tõttu. Vaidlustatud sätted puudutavad neid kui ühendust, kelle liikmed tootsid võrdlusperioodil oliiviõli ja said toetust õigusaktides sätestatud toetuskava alusel. Kõnealune olukord on määratletud arvestades vaidlustatud sätteid sisaldavate määruste eesmärki ehk oliiviõlisektoris uue toetuskava kehtestamist.

42 Lisaks sellele ei võimalda ükski asjaolu kvalifitseerida vaidlustatud sätteid otsusteks, mis on vastu võetud määruse vormis. Hagejate esitatud argument ei sea kahtluse alla selle seisukoha põhjendatust.

43 Asjaolu, et vaidlustatud sätetel võib olla konkreetne tagajärg teatavatele oliiviõli tootjatele ja täpsemalt sellistele tootjatele, kes jäävad abist ilma abi suuruse arvutamiseks kindlaks määratud kriteeriumide tõttu, ei jäta vaidlustatud sätteid automaatselt ilma nende üldkohaldatavusest, sest neid sätteid kohaldatakse kõigi samas objektiivselt määratletud õiguslikus või faktilises olukorras olevate asjaomaste ettevõtjate suhtes. Hagejad ei ole esitanud tõendeid selle kohta, et vaidlustatud sätteid kohaldati teisiti (vt selle kohta eespool punktis 36 viidatud määrus Unión de Pequeños Agricultores *v.* nõukogu, punkt 39).

44 Sellest järeldub, et oma laadilt ja kohaldatavuselt on vaidlustatud sätted tervikuna üldkohaldatavad õigusaktid, mitte otsused EÜ artikli 249 tähenduses.

45 Kohtupraktikas on siiski korduvalt sedastatud, et selleks, et välistada üksikisiku võimalus esitada otsuse peale tühistamishagi, ei piisa üksnes asjaolust, et akt on laadilt üldkohaldatav ja ei ole EÜ artikli 249 mõistes otsus (vt Euroopa Kohtu 18. mai 1994. aasta otsus kohtuasjas C-309/89: Codorniu *v.* nõukogu, EKL 1994, lk I-1853, punkt 19; Euroopa Kohtu 22. novembri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-451/98: Antillean Rice Mills *v.* nõukogu, EKL 2001, lk I-8949, punkt 49, ja eespool punktis 37 viidatud määrus Gonnelli ja AIFO *v.* komisjon, punkt 31 ja viidatud kohtupraktika).

46 Teatavatel juhtudel võib isegi üldkohaldatav õigusakt, mida kohaldatakse kõigile asjaomastele majandustegevuses osalejatele, neist mõningaid otseselt ja isiklikult puudutada (Euroopa Kohtu 16. mai 1991. aasta otsus kohtuasjas C-358/89: Extramet Industrie *v.* nõukogu, EKL 1991, lk I-2501, punkt 13; eespool punktis 45 viidatud kohtuotsus Codorniu *v.* nõukogu, punkt 19; Esimese Astme Kohtu 10. septembri 2002. aasta määrus kohtuasjas T-223/01: Japan Tobacco ja JT International *v.* parlament ja nõukogu, EKL 2002, lk II-3259, punkt 29, ja eespool punktis 37 viidatud määrus Gonnelli ja AIFO *v.* komisjon, punkt 32).

47 Et nii oleks, peab kõnealune akt puudutama füüsilist või juriidilist isikut otseselt ja isiklikult teatud talle eriomaste tunnuste või teda iseloomustavate faktiliste asjaolude tõttu, mis teda kõigist teistest eristavad, ning seeläbi individualiseerima teda isiklikult analoogiliselt isikuga, kellele otsus on adresseeritud (eespool punktis 24 viidatud kohtuotsus Plaumann *v.* komisjon; Euroopa Kohtu 12. detsembri 2003. aasta määrus kohtuasjas C-258/02 P: Bactria *v.* komisjon, EKL 2003, lk I-15105, punkt 34, ja eespool punktis 37 viidatud määrus Gonnelli ja AIFO *v.* komisjon, punkt 35).

48 Kui nimetatud tingimus ei ole täidetud, ei saa ükski füüsiline ega juriidiline isik esitada tühistamishagi (Euroopa Kohtu 25. juuli 2002. aasta otsus kohtuasjas C-50/00 P: Unión de Pequeños Agricultores *v.* nõukogu, EKL 2002, lk I-6677, punkt 37, ja eespool punktis 37 viidatud määrus Asocarne *v.* nõukogu, punkt 26).

49 Järelikult tuleb kontrollida, kas käesolevas asjas puudutavad vaidlustatud sätted hagejaid teatud neile eriomaste tunnuste või neid iseloomustavate faktiliste asjaolude tõttu, mis neid kõigist teistest eristavad, ning seeläbi individualiseerivad neid isiklikult analoogiliselt isikuga, kellele otsus on adresseeritud.

50 Seega tuleb kõigepealt uurida Lorte kui oliiviõli tootja esitatud hagi vastuvõetavust.

51 Selles osas, ja vastupidi sellele, mida väidab Lorte, puudutavad vaidlustatud sätted viimati mainitut kui oliiviõli tootjat, kellele võidi võrdlusperioodil anda abi ka mõnest varasema õigusaktiga kehtestatud toetuskavast, ja samal moel, kui mis tahes teist vaidlustatud sätetes ettenähtud sektoris tegutsevat tootjat või ettevõtjat. Asjaolu, et üldkohaldatav õigusakt mõjutab üksikisiku õiguslikku seisundit, ei sea kahtluse alla selle akti olemust ja kohaldatavust (vt selle kohta eespool punktis 37 viidatud määrus Gonnelli ja AIFO *v.* komisjon, punkt 38).

52 Lisaks sellele, nagu nõukogu õigesti väitis, kohaldatakse oliiviõlisektori abi tingimusi ja selle arvutamise kriteeriume kehtestavaid vaidlustatud sätteid eranditult kõigi oliiviõli tootjate suhtes, sõltumata nende tegelikust tootmismahust ja kogu võrdlusperioodi toodangust. Abi arvutamise kriteeriumid on kindlaks määratud sõltumata iga oliiviõli tootja konkreetsest seisundist.

53 Lisaks tuleb meeles pidada, et asjaolu, et üldkohaldatav õigusakt võib tekitada konkreetseid erinevaid tagajärgi erinevatele õigussubjektidele, kelle suhtes seda kohaldatakse, ei tähenda, et neid subjekte saaks eristada kõigist teistest asjaomastest ettevõtjatest, kui selle akti kohaldamine põhineb objektiivselt kindlaksmääratud olukorral (vt Esimese Astme Kohtu 22. veebruari 2000. aasta määrus kohtuasjas T-138/98: ACAV jt *v.* nõukogu, EKL 2000, lk II-341, punkt 66 ja viidatud kohtupraktika). Isegi kui käesolevas asjas võivad vaidlustatud sätetel olla tagajärjed, mis olenevalt asjaomasest oliiviõli tootjast on erinevad, ei saa see asjaolu olla piisav selleks, et tõendada, et Lorte'l on eriomased tunnused või et ta on sellises faktilise olukorras, mis teda kõigist teistest oliiviõli tootjatest eristab.

54 Kõigele lisaks, isegi kui oletada, et Lorte'le ei saa vaidlustatud sätete alusel anda oliiviõli puudutavat abi, ei saa need sätted puudutada teda isiklikult. Sellest, et õigusakt mõjutab teatavaid ettevõtjaid majanduslikult rohkem kui teisi sama sektori ettevõtjaid, ei piisa selleks, et õigusakt puudutaks neid isiklikult (eespool punktis 30 viidatud määrus Van Parys jt *v.* komisjon, punktid 50 ja 51, ning eespool punktis 37 viidatud määrus Gonnelli ja AIFO *v.* komisjon, punkt 45).

55 Lisaks, isegi kui osutub tõendatuks, et seda abi ei saa Lorte'le anda, tuleb siiski tõdeda, et see määrus tekitab samasuguseid tagajärgi kõigile teistele sellistele oliiviõli tootjatele, kellel on aastatel 1995–1998 istutatud oliivisalud (vt selle kohta Euroopa Kohtu 10. aprilli 2003. aasta otsus kohtuasjas C-142/00 P: komisjon *v.* Nederlandse Antillen, EKL 2003, lk I-3483, punkt 77).

56 Lisaks ei ole Lorte viide eespool punktis 30 viidatud kohtuotsusele Mulder ja kohtuotsusele von Deetzen asjassepuutuv EÜ artikli 230 neljanda lõike alusel esitatud hagi puhul, nagu käesolevas asjas, sest neis kohtuotsustes oli tegemist Euroopa Kohtule esitatud eelotsuse küsimusega.

57 Tuleb märkida, et neis kohtuotsustes leidis Euroopa Kohus, kellel paluti teha otsus piima lisamaksu valdkonnas vastuvõetud ühenduse määruse kehtivuse kohta, et akti vastu võtnud institutsioon rikkus õiguspärase ootuse põhimõtet sel põhjusel, et teatud piimatootjad olid jäetud väljaspoole selle õigusakti alusel kehtestatud uut korda, sest nad ei olnud tootnud piima vaidlustatud aktis kvoodi määramiseks kindlaksmääratud ajavahemikus. Piimatootmise puudumine võrdlusperioodil johtus sellest, et viimati nimetatud tootjad olid varem võtnud ühenduse akti alusel üldistes huvides ja lisatasu eest kohustuse peatada toote turustamine piiratud ajaks.

58 Euroopa Kohus leidis, et määrus, mille kehtivus teatud piimatootjate suhtes oli vaidlustatud ja mis jättis nad väljapoole lisamaksu kehtestanud uut korda, tekitas tagajärje, mis kehtestas neid tootjaid konkreetselt mõjutava piirangu sel põhjusel, et nad olid kasutanud varasemas ühenduse õigusaktis pakutud võimalust, millega ajendati kõnealuse toote tootmist peatama.

59 Käesolevas asjas on selge, et selliseid asjaolusid tuleb uurida põhikohtuasja raames ja need ei mõjuta vastust küsimusele, kas akt mõjutab Lorte't isiklikult (vt selle kohta eespool punktis 37 viidatud määrus Gonnelli ja AIFO *v.* komisjon, punkt 43).

60 Lisaks, isegi kui oletada, et osutub tõendatuks, et vaidlustatud sätetel on mitmesugused tagajärjed, millele Lorte püüab tugineda, tuleb sedastada, et vastupidiselt aktidele, mille seaduslikkust viidatud kohtuasjades käsitleti, ei johtu viimati nimetatud mitmesugused tagajärjed ühenduse aktist.

61 Igal juhul ei ole Lorte tõendanud seda, millisel määral mõjutasid vaidlustatud sätted teda teistmoodi kui teisi oliiviõli tootjate „suletud ja kitsa ringi" liikmeid, kes ei tootnud oliiviõli oliivisaludega seotud bioloogiliste ja botaaniliste põhjuste ning võrdlusperioodi tõttu.

62 Samuti asjaolu - eeldusel, et see vastab tõele -, et nii pädevad siseriiklikud asutused kui komisjon olid teavitanud nõukogu hagejate olukorrast enne vaidlustatud sätete vastuvõtmist, ei saa individualiseerida Lorte't seoses nimetatud sätetega. Lorte ei ole väitnud ega *a fortiori* tõendanud, et ühenduse õigusnormiga on nõukogule pandud kohustus arvestada eelkõige teatud oliiviõli tootjate konkreetse olukorraga „sidumata abi" saamiseks oliiviõlisektoris kehtestatud tingimuste raames (vt selle kohta Euroopa Kohtu 17. jaanuari 1985. aasta otsus kohtuasjas 11/82: Piraiki-Patraiki jt *v.* komisjon, EKL 1985, lk 207, punktid 21 ja 28; Euroopa Kohtu 26. juuni 1990. aasta otsus kohtuasjas C-152/88: Sofrimport *v.* komisjon, EKL 1990, lk I-2477, punkt 11; Esimese Astme Kohtu 8. juuli 1999. aasta otsus kohtuasjas T-158/95: Eridania jt *v.* nõukogu, EKL 1999, lk II-2219, punktid 58 ja 59, ja Esimese Astme Kohtu 10. mai 2004. aasta määrus kohtuasjas T-391/02: Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung ja Kloh *v.* parlament ja nõukogu, EKL 2004, lk II-1447, punkt 55).

63 Eespool esitatud põhjendustest järeldub, et Lorte ei ole tõendanud, et vaidlustatud sätted mõjutavad teda teatud talle eriomaste tunnuste või teda iseloomustavate faktiliste asjaolude tõttu, mis teda kõigist teistest ettevõtjatest eristavad. Järelikult ei puuduta vaidlustatud sätted teda isiklikult.

64 Teiseks tuleb Oleo Unióni ja Unaproliva esitatud hagide osas meelde tuletada, et kutseühenduste esitatud tühistamishagi on vastuvõetav kolme liiki olukorras ehk esiteks, kui õigusnormiga antakse kutseühendustele otseselt mitu menetluslikku õigust, teiseks, kui kutseühendus esindab selliste ettevõtjate huve, kellel endal on kohtusse pöördumise õigus, ja kolmandaks, kui kutseühendus on individualiseeritav selle poolest, et meede mõjutab ühenduse enda huve eelkõige seetõttu, et akt, mille tühistamist nõutakse, on mõjutanud tema seisundit läbirääkijana (eespool punktis 36 viidatud määrus Federolio *v.* komisjon, punkt 61; Esimese Astme Kohtu 8. detsembri 1998. aasta määrus kohtuasjas T-38/98: ANB jt *v.* nõukogu, EKL 1998, lk II-4191, punkt 25; eespool punktis 36 viidatud määrus Unión de Pequeños Agricultores *v.* nõukogu, punkt 47, ja Esimese Astme Kohtu 10. detsembri 2004. aasta määrus kohtuasjas T-196/03: EFfCI *v.* parlament ja nõukogu, EKL 2004, lk II-4263, punkt 42).

65 Käesolevas asjas ei saa Oleo Unión ja Unaproliva viidata ühelegi neist kolmest olukorrast, et õigustada nende käesoleva tühistamishagi vastuvõetavust.

66 Selle kohta sedastab Esimese Astme Kohus esiteks seda, et hagejad ei too esile ühtki menetluslikku õigust, mis neil oleks ühenduse õiguse alusel oliiviõli ühise turukorralduse valdkonnas.

67 See kehtib ka hagi vastuvõetavuse teise eelduse puhul, sest väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei saa teatud kategooria isikute ühiste huvide kaitseks asutatud ühendust pidada isiklikult puudutatuks, kui ühenduse liikmed eraldi isiklikult puudutatud ei ole (Esimese Astme Kohtu 18. detsembri 1997. aasta määrus kohtuasjas C-409/96 P: Sveriges Betodlares ja Henrikson *v.* komisjon, EKL 1997, lk I-7531, punkt 45, ja Esimese Astme Kohtu 29. aprilli 1999. aasta määrus kohtuasjas T-78/98: Unione provinciale degli agricoltori di Firenze jt *v.* komisjon, EKL 1999, lk II-1377, punktid 36 ja 37).

68 Käesolevas asjas ei ole Oleo Unión ja Unaproliva esitanud ühtegi sellist tõendit, mis võimaldaks järeldada, et vaidlustatud sätted puudutavad nende liikmeid teatud neile eriomaste tunnuste või sellise faktilise olukorra tõttu, mis neid kõigist teistest eristab.

69 Kolmanda eelduse osas tuleb sedastada, et kohtutoimikus sisalduvad dokumendid ei võimalda järeldada, et need hagejad on seoses vaidlustatud sätetega individualiseeritud seetõttu, et sätted mõjutavad hagejate endi huve, näiteks nende seisundit läbirääkijana.

70 Sellest järeldub, et Oleo Unióni ja Unaproliva't ei saa pidada isiklikult puudutatuks.

71 Lisaks tuleb meelde tuletada seoses hagejate argumendiga, mille kohaselt nõukogu esitatud vastuvõetamatuse vastuväite rahuldamine võtab neilt õiguse tõhusale kohtulikule kaitsele, et EÜ asutamisleping kehtestab esiteks EÜ artiklitega 230 ja 241 ning teiseks EÜ artikliga 234 õiguskaitsevahendite ja menetluste täieliku süsteemi, mis on mõeldud selleks, et tagada institutsioonide õigusaktide seaduslikkuse kontrollimine, usaldades selle ühenduse kohtule. Selles süsteemis võivad füüsilised ja juriidilised isikud, kes ei saa EÜ artikli 230 neljandas lõigus sätestatud vastuvõetavuse tingimuste tõttu otseselt vaidlustada ühenduse üldkohaldatavaid õigusakte, viidata täiendavalt kõnealuste aktide kehtetusele EÜ artikli 241 alusel, sõltuvalt olukorrast ühenduse kohtus või siseriiklikes kohtutes, ning nõuda neilt kohtutelt, mis ei ole pädevad aktide kehtetuse üle ise otsustama, Euroopa Kohtule selle kohta eelotsuse küsimuse esitamist (eespool punktis 48 viidatud kohtuotsus Unión de Pequeños Agricultores *v.* nõukogu, punkt 40).

72 Euroopa Kohus on veel otsustanud, et liikmesriigid on kohustatud kehtestama täieliku õiguskaitsevahendite ja menetluste süsteemi, millega oleks tagatud õigus tõhusale kohtulikule kaitsele, ja et on välistatud EÜ artiklis 230 nimetatud vastuvõetavuse sätete tõlgendus, mille kohaselt oleks tühistamishagi ühenduse kohtus vastuvõetav, kui ühenduse kohtu poolt siseriiklike menetlusnormide konkreetse uurimise tulemusena oleks tõendatud, et need normid ei võimalda üksikisikul esitada hagi, millega saaks vaidlustada asjaomase ühenduse akti kehtivust (eespool punktis 48 viidatud kohtuotsus Unión de Pequeños Agricultores *v.* nõukogu, punkt 43). Tühistamishagiga ei ole võimalik ühenduse kohtusse pöörduda isegi juhul, kui ühenduse kohtu teostatud uurimise tulemusena oleks tõendatud, et siseriiklikud menetlusnormid ei võimalda üksikisikul esitada hagi, millega oleks võimalik vaidlustada asjaomase ühenduse akti kehtivus. Selline võimalus tooks kaasa olukorra, et ühenduse kohtud uuriksid ja tõlgendaksid igal konkreetsel juhul siseriiklikke menetlusnorme, mis aga väljuks nende pädevuse raamidest ühenduse õigusaktide seaduslikkuse järelevalvel (vt eespool punktis 47 viidatud määrus Bactria *v.* komisjon, punkt 58).

73 Igal juhul on Euroopa Kohus EÜ artikli 230 neljandas lõigus sätestatud isikliku puutumuse tingimuse kohta sõnaselgelt sedastanud, et viimast tuleb tõlgendada tõhusa kohtuliku kaitse põhimõttest lähtudes ja võttes arvesse erinevaid asjaolusid, mis hagejat individualiseerivad, kuid selle tõlgenduse tulemusena ei saa kõrvale jätta asjaomast tingimust, mis on sõnaselgelt asutamislepingus ette nähtud, ilma et ületataks sama lepinguga ühenduse kohtutele antud pädevust (eespool punktis 48 viidatud kohtuotsus Unión de Pequeños Agricultores *v.* nõukogu, punkt 44).

74 Kuigi lisaks sellele on muidugi võimalik ette kujutada teistsugust ühenduse üldkohaldatava õigusakti seaduslikkuse kontrolli korda kui algse asutamislepinguga kehtestatud kord, mille põhimõtteid ei ole kunagi muudetud, tuleb liikmesriikidel vajaduse korral muuta praegu kehtivat korda EL artikli 48 alusel (eespool punktis 48 viidatud kohtuotsus Unión de Pequeños Agricultores *v.* nõukogu, punkt 45).

75 Seega ei saa hagejad tugineda asjaolule, et tühistamishagi vastuvõetamatuks tunnistamise korral puudub neil igasugune võimalus kaitsta oma õigusi kohtus, mille kohta nad lisaks kõigele ei ole esitanud mingeid tõendeid (vt selle kohta eespool punktis 37 viidatud määrus Gonnelli ja AIFO *v.* komisjon, punktid 52–56).

76 Seega ei saa tõhusa kohtuliku kaitse nõudele tuginedes vaidlustada järeldust, et vaidlustatud sätted ei puuduta hagejaid isiklikult. Järelikult tuleb hagi tunnistada vastuvõetamatuks.

77 Lisaks leiab Esimese Astme Kohus, et neil asjaoludel puudub vajadus otsustada komisjoni esitatud menetlusse astumise avalduse üle (vt selle kohta 5. juuli 2001. aasta otsus kohtuasjas C-341/00 P: Conseil national des professions de l'automobile jt *v.* komisjon, EKL 2001, lk I-5263, punktid 35–37).

Kohtukulud

78 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hagejate kahjuks, tuleb kohtukulud vastavalt nõukogu nõudele välja mõista hagejatelt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (kolmas koda)

määrab:

1. **Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.**

2. **Jätta hagejate kohtukulud nende enda kanda ja mõista neilt välja nõukogu kohtukulud.**

3. **Käesolevas asjas puudub vajadus otsustada komisjoni menetlusse astumise avalduse üle.**

Luxembourgis, 8. septembril 2005.

Kohtusekretär — Koja esimees

H. Jung — M. Jaeger